

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTEKTiVové

a narozeninový případ

policejní identikit: Markéta Vydrová

DeTeKtiVové již pátrali v těchto knížkách:

DeTeKtiVové

DeTeKtiVové a zachráněné peníze

DeTeKtiVové a podivné krádeže

DeTeKtiVové a falešní stěhováci

DeTeKtiVové a zloději kabelek

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTEKTivové a narozeninový případ

policejní identikit: Markéta Vydrová

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

DeTEKTIvové
a narozeninový případ

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6836. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Markéta Vydrová
Počet stran 104
Vydání 1., 2018

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2018

ISBN 978-80-247-4468-1 (ePub)
ISBN 978-80-247-4448-3 (pdf)
ISBN 978-80-271-0759-9 (print)

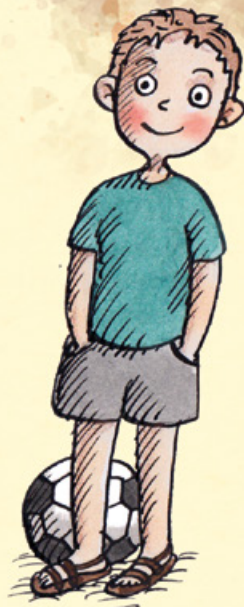

Obsah :

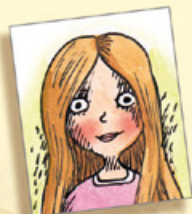
<i>Chtělo by to další pátračku</i>	9
<i>Hodila by se!</i>	12
<i>Pozvání na oslavu</i>	16
<i>Co jí dáme?</i>	19
<i>DeTeKtiVní průkaz</i>	23
<i>Nejlepší dárek</i>	26
<i>Kam se podíly?</i>	30
<i>Stopa!</i>	33
<i>Roland musí k veterináři</i>	37
<i>Porada</i>	40
<i>Zpráva od Toma</i>	43
<i>Proč nepřišel?</i>	46
<i>Co se sady stalo?</i>	49
<i>Policejní vyšetřování</i>	53
<i>To je fakt divné!</i>	57
<i>Změna adresy</i>	61
<i>Posun ve vyšetřování</i>	66
<i>Hlavní podezřelý</i>	69
<i>To je on!</i>	72
<i>V pasti</i>	76
<i>LOU</i>	79
<i>Setkání</i>	82
<i>Všchno dobře dopadlo!</i>	85
<i>Pár detektivních obárek nakonec</i>	88
Detektiv Dan	98
DeTektiv Tadeáš	99
DeteKtiv Kuba	100
DetekTiv Tom	101
DetektiV Vašek	102
DetEktivka Eva	103

Dan
Tadeáš
Vášek
Eva Kuba
Tomáš

DeTEKTIVové

Předmluva

Taky už jste se těšili na další díl této knižní série? Už jste hořeli zvědavostí, jaké pátrání se detektivní partě naskytne tentokrát? Zajímá vás, jestli DeTeKTiVové opět policistům pomohou vyřešit další případ? Naposledy dopadli zloděje, který ukradl maminkinu kabelku. Předtím se jim podařilo vypátrat obraz, který zmizel z muzea, našli a zachránili ukradené peníze, přišli na stopu pachateli podivných krádeží nebo odhalili falešné stěhováky. Co dalšího by se ještě mohlo stát? Představte si, že se kriminální činy nevyhýbají ani narozeninovým oslavám. Co přesně se stalo? To už neprozradím. Budete se muset pustit do čtení a detektivního pátrání společně s Danem, Tadeášem, Kubou, Tomem a Vaškem. Navíc vás čeká jedno milé překvapení. Do party přibude nový člen. Víte kdo? Stačí rozluštit tuto zašifrovanou zprávu.

(Kluci přibrali do party Evu.)

Chtělo by to další pátračku

Prázdniny skončily a děti se opět vrátily do školních lavic. Některé sice chtěly, aby prázdniny byly nekonečné, ale jiné už se do školy těšily. Ne kvůli učení, ale aby se mohly opět setkat s kamarády. Dan, Tadeáš, Kuba, Tomáš a Vašek na tom byli přesně tak. Během prázdnin se jim nepodařilo sejít. Tedy ne v plné sestavě své pátračí party s názvem DeTeKTiVové. Pokaždé někdo chyběl, protože o prázdninách se jezdí s rodiči na dovolenou a na tábory. Málokdo tráví celé prázdniny jen doma.

„Tak co dneska podnikneme?“ zeptal se Dan, když se konečně všichni sešli o velké přestávce na mezipatře. Tohle místo zvolili proto, že Kuba, Tom a Vašek měli třídy nahoře a Dan s Tadeášem dole, tak aby to bylo pro všechny stejně daleko, až zazvoní na hodinu a budou se muset rozprchnout.

„Chtělo by to nějakou další pátračku,“ odpověděl zasněně Tadeáš.

„Soukalový se prý ztratila svačina,“ hlásil hned Kuba.

Vašek se hlasitě rozesmál.

„Určitě ji zapomněla doma. Nebo jí to snědl Koplík. Ten nemá nikdy dost!“

Ostatní kluky to taky pobavilo. Tomáš pak ale zvažněl.

„Chtělo by to něco pořádného, jako minule!“

Všichni si okamžitě vzpomněli na pátrání po mamčině ztracené kabelce, falešných stěhovácích nebo ukradeném obraze, který zmizel z muzea.

„Navrhuju zajít na policejní stanici a zeptat se nadstrážmistra Mrázka, jestli mu nemůžeme s něčím pomoci,“ hlásil se Tadeáš.

Chtělo by to nějakou
další **PÁTRAČKU**

„Blbost,“ odbyl ho Dan. „Všichni dobře víme, že k rozdělanému případu nás nikdy nepustí. Musíme si něco najít sami!“

„Ale kde?“ zeptal se Kuba.

„Nebojte, určitě se zase něco objeví. Vždycky to tak bylo,“ snažil se kluky uklidňovat Vašek.

Nic víc už si nestihli říct, protože zazvonilo a oni se museli rychle vrátit zpátky do svých tříd. Než se rozprchli, slíbili si, že na sebe počkají před školou, aby se domluvili, kdy a kde se pustí do hledání nějakého detektivního případu.

Hodila by se!

Po dlouhých prázdninách se vyučování zdálo nekonečné. Obzvláště, když se všichni těšili, že si užijí poslední zářijové sluníčko venku s kamarády.

Jako první byl před školou Kuba, protože mu vyučování končilo o hodinu dřív než ostatním. Sedl si na obrubník lemující čerstvě zastřižený trávník. Pan školník si na tom před začátkem školního roku dal opravdu záležet. Kuba si pomyslel, že kdyby tráva nebyla posekaná, mohl si dlouhou chvíli krátit hledáním čtyřlístků. Rozhodl se, že si najde jinou zábavu. Počítal, kolik dětí vyjde ze dveří školy, než se objeví někdo z jejich party.

„Padesát devět,“ řekl směrem k Vaškovi, který se dostavil jako první.

„Cože?“ nechápal Vašek.

„Ale nic,“ mávl rukou Kuba. Když viděl Vaškův nechápavě vyděšený pohled, raději mu to všechno vysvětlil.

„No jo, když člověk čeká skoro hodinu, asi mu z toho může přeskočit, vid?“ dobíral si Vašek Kubu.

Ten na to naštěstí nestihl zareagovat. Vzhledem k jeho horké hlavě a mistrovskému titulu v bojovém umění by tato situace nemusela zůstat bez následků. Za prosklenými dveřmi školní budovy se rýsovaly postavy ostatních kluků. Tomáš, Tadeáš a Dan se tam bavili s nějakou hezkou holčkou.

Vaškovi i Kubovi to bylo líto. Chtěli vědět, co je ta kráska zač. Před školou se s klukama ale rozloučila a pak ve vydala opačným směrem. Kuba s Vaškem na ni tak zírali, že se tomu Tomáš musel zasmát.

„Copak se ti stalo, brácho?“ zeptal se Kuby.

„Mně nic, ale co se stalo tobě? Odkdy se s tebou baví krásný holky?“ řekl na oplátku Kuba.

„To je Eva,“ vysvětlil Dan. „Spolužačka z vedlejší třídy,“ dodal ještě.

„Eva?“ zeptal se Vašek, ale byla to spíš jen řečnická otázka. Přemýšlel o něčem úplně jiném.

„Ta by se k nám hodila,“ oznámil klukům po chvíli ticha Tadeáš.

„Jako k nám všem?“ divil se Tomáš.

+

„Jako že by klidně mohla být v naší partě. Hodila by se do názvu naší party. A byla by hned vedle mě!“ zasnul se Tadeáš.

Kluci se uculovali, jen Kubovi to stále nedocházelo, a tak mu to brácha vysvětlil názorně. Vytáhl si svůj zápisník na domácí úkoly a názorně napsal: DeTeKtiVové. Pak perem ukázal na dvě písmena e.

„Aha,“ pochopil konečně Kuba. „Tak v tom případě bude tady,“ řekl a vyškubl Tomovi pero, aby jedno malé e přeškrtl a nahradil ho velkým E. DeTEKTivové.

Všichni čekali, že se Dan bude bouřit, ale jemu to bylo jedno.

„A už s tím souhlasila?“ zeptal se Vašek.

„Ještě o tom neví,“ odpověděl Tomáš.

Pozvání na oslavu

Kluci se vydali na cestu do parku. Chtěli se tam domluvit, kdy a kde se sejdou. Chvilí šli mlčky, ale pak ticho protrhl Kuba.

„A co vlastně chtěla?“ vyzvídal.

„Chtěla Toma pozvat na...“, začal Dan.

„Na rande?“ zeptal se vyděšeně Kuba.

„Ne, na oslavu narozenin,“ odpověděl Tomáš a přitom se uculoval.

„Jenom tebe?“ divil se Vašek.

„Jo, ale řekl jsem jí, že bez party nikam nejdu. Prý si to ještě rozmyslí.“

„Aha, a kdyby jako souhlasila, tak jí budeme muset koupit dárek, ne?“ dělal si starosti Tadeáš.

„Co se tak holkám kupuje?“ zeptal se Kuba a přitom se podíval na Dana. Ten jediný měl doma malou sestru.

„Gabka je mrně. Evě nemůžeme koupit omalovánky nebo tričko s medvídkem Pú,“ odpověděl Dan.

„Tak to se asi budeme modlit, aby nás radši nezvala,“ zhodnotil situaci Vašek.

„Ale teď se musíme spíš domluvit, kde a v kolik se dneska sejdem,“ navrhl Tadeáš.

„Dáme si sraz tady a pak se projdeme po městě. Třeba přitom natrefíme na nějaký zločin,“ rozhodl Tom.

Ostatní souhlasili. Kluci se okamžitě rozprchli, aby byli co nejdřív hotovi s úkoly a dalšími povinnostmi do školy.

Když se opět sešli, místo aktovek a školních batohů nesli malé batůžky nebo tašky přes rameno, ve kterých měli svou detektivní výbavu. To jen tak pro jistotu, kdyby se jim do cesty připletl nějaký další případ.

„Kudy půjdeme?“ zeptal se Kuba a Dan se okamžitě ujal vedení. Z parku se na náměstí dostali postranní zastrčenou uličkou. Dan nejspíš doufal, že tam bude číhat něco nekalého, ale spletl se. Na žádného zločince tam nenarazili. Na náměstí se však potkali s Evou. Hezky se na Toma usmála a on jí představil ostatní kluky z party.

„Přijdete teda na ty moje narozeniny? Bude to tuhle sobotu ve dvě odpoledne,“ oznámila a přitom se nepřestávala usmívat.

Kluci na ni zírali jako očarování. Bez rozmýšlení všichni přikyvovali.

„Tak jo, tak to bude prima. Budu se těšit,“ řekla a pokračovala v cestě.

„Počkej!“ vzpamatoval se jako první Tomáš. „Dej nám adresu!“

„Evik, zavináč, seznam, tečka, cé, zet,“ vyhrkla ze sebe.

„Ne mailovou, ale poštovní,“ opravil ji Tom. „Ať víme, kam máme přijít!“

„Aha, no jo,“ řekla Eva a plácla se do čela. „Kosmonautů dvacet pět!“ zavolala z dálky. Pak klukům zamávala a rychle odešla.

Tomáš s Danem se za ní dívali, ale Vaška napadlo, že by si měl adresu raději zapsat. Poštovní i mailovou. Třeba se budou hodit obě.

Při tom rozrušení si ale nevšimli, že jejich rozhovor vyslechl i někdo, kdo ho slyšet neměl.

Co jí dáme?

„Teda, pánové, to vypadá na super víkend!“ prohlásil Dan.

„To teda jo,“ přikývl Tadeáš.

„Ale nejdřív si musíme chvíli lámat hlavu s dárkem,“ pronesl zadumaně Tomáš.

„Dáme jí kytku nebo čokoládu a je to,“ řekl Dan, vždycky byl hned se vším hotový.

„Chtělo by to něco originálnějšího,“ naznačil Tom a Kuba s ním souhlasil.

„Tak jí dáme něco jako osvědčení nebo průkazku,“ navrhl Vašek.

Ostatní kluci na něj vytřeštili oči. Vůbec nechápali, o čem je řeč, co má Vašek na mysli. Jakou průkazku?

„Jestli ji chceme přijmout do party DeTEKTIvů, tak ji musíme přivítat nějak oficiálně,“ vysvětlil jim Vašek.

„To je fakt,“ pronesl zamyšleně Tomáš.

„Ale my žádnou průkazku taky nemáme. Proč by jí měla mít jenom Eva?“ namítl Kuba.

...ale my žádnou průkazku
taky nemáme...

Všichni museli uznat, že má pravdu.

„Táta má v počítači suprovní grafický program. Určitě nám s tím pomůže,“ napadlo Toma.

„A bude to jako opravdová průkazka i s fotkou?“ chtěl vědět Vašek.

„No jasně,“ odpověděl Tom a v hlavě už si plánoval, jak by ta průkazka mohla vypadat.

„Tak v tom případě mám dotaz. Kde seženeme Evinu fotku?“ zeptal se Kuba.

„Tak ji tajně vyfotíme!“ věděl si hned rady Dan. Klidně by se toho úkolu rád zhostil, protože focení byl jeho koníček.

„Asi bude lepší, když ji o fotku požádáme,“ prohlásil rozumně Tadeáš. „Můžeme jí napsat e-mail. Adresu jsem si zapsal,“ řekl a otevřel notýsek.

„No jo, ale to pak nebude překvápko,“ hájil se Dan.

„Nemusíme jí prozradit, na co to chceme. Třeba jí to nedocvakne,“ nedal se Tadeáš.

„Asi bude nejlepší, když jí napíše Tomáš. Na něho dá, to se hned pozná,“ řekl Vašek s lehkým úšklebkem.

„Asi si bude myslet, že se do ní zamiloval, když chce její fotku,“ chichotal se Kuba a Tom se musel ovládat, aby bratra nepraštil.